

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA X.

23

Omnibus ille parens, vni tibi sæuiat hostis ?
 Vnus & in Gnatum sæuiat ille suam ?
 Sæua nec ipsa quæ dentibus asperat iras
 Tigris, in agnatam tigrida bella ciet.
 Ne dum torus amor cuius Abrahamus egeno,
 In tua damna, nocens ni mereare, furit.
 Infelix ! quo te maculasti crimine, nuptam
 Tam bene composito pellat vt ille toro ?
 Ille quidem sic turpe meo sine crimine, crimina
 Opprobat. opprobrio saucior icta meo.
 Quid faciam infelix ? manant mea lumina fletu :
 Non alio mores vindico teste meos.
 Respondere liber : gemitu interrumpo querelas :
 Sed tamen hi gemitus pondera vocis habent.
 Me mea, confiteer, finxit fors inuida seruam ;
 Nec pudet : at turpi crimine vita caret.
 Sic ego : mox intercipiunt suspiria vocem ;
 Atque iterum exurgens obstruit ora dolor.
 Quid tamen hoc prodest si me mea poena nocentem
 Arguit, & fœdi criminis esse ream ?
 Nempe memor veteres retractat cura dolores :
 Et quod non decuit ferre, tulisse pudet.

ELEGIA XI.

1. Agar pristinam felicitatem suam, & Ismaëlis commemorat.
2. Presentem infelicitatem deplorat.
3. Ismaëlis morientis habitum depingit.
4. Agar's querimonia.

Loquar insanos pectus queis vritur ignes,
 Quæque sedent imo vulnera fixa sinu ?
 Elingui ah ! hæret vox intertexta palato !
 Singultumque voras, murmura trunca, stupor.

B iiij

Scd

Sed quid? anhelanti cordi dolor interclusus
 Rumpitur in questus, rumpitur in gemitus:
 Rumpitur in lacrymas, lacrymis iterumne recludit
 Mœstus ut imber eat, quâ iubet ire dolor?
 Ut memini (quid enim non commeminere parentes?)
 Quantus Abrahami sidere splendor ijt;
 Tum mihi nox oculis subrepat, & occupat ymbris:
 Qualis Cymmerijs incubat atra plagis,
 O quæ purpureis præfulsit gloria cunis!
 Nunc sed arenosâ purpura squaler humo.
 Aurea gemmanti præfulsit pectore bullâ:
 Paupere nunc loro colla reuincta tremunt.
 Quanta prius plenis adfluxit copia tectis!
 Et iam sicca glabro damnat arena solo.
 Quanta prius locupletè penu vis fluxit alumno!
 At nunc exsanguis pallor in ore fames,
 Hei mihi! quâ pingui (memini) macer agnus in aruo est,
 Dicebas misero Tityre sæpè gregi!
 Et mihi, quam pingui languet macer hædus in agro,
 Dicebas comiti sæpè Menalca tuo!
 Ast ego flens dicam, (quid non fors inuida mutat!)
 Ipse gregis custos quod gemis, ægra gemam:
 Hei mihi quam miser iste domo è felice parentis
 Gnatus, inops summas qui perit inter opes!
 Ah, nimium lætis semper fors inuida rebus!
 Quæ modo dextra dedit dona, sinistra rapit,
 Sed quid inexpletis lacrymas intexo querelis,
 Quas bibat inuiso torrida gleba solo?
 Intercæ diram mors expedit impia falcem,
 Inque caput gnati triste minatur opus.
 Pallor, & atra fames inserpit in ora puelli,
 Aridaque insanus decoquit ossa rogas:
 Præque diem veniens mors occupat inde iuuentam,
 Quæ viret in crudæ præcoqua damna necis.
 Purpura tincta rosis, niueisq; decora ligustris,
 Nunc nisi funestæ pallida larua necis.
 Tango manu, fors siqua salit vis ignea, venam:
 Nulla sed exsanguis pectore vena salit,

Et ma-

ELEGIA XI.

25

Et manus, eque manu tenues cecidere malignis
 De dapibus micæ, si modò mica dapes.
 Lumina fluxa natant: fractis mors hæret ocellis:
 Pendula de fractis vita fugit radijs.
 Nec spes vlla super. gremio mors incubat atra,
 Singultusque trahit pectore semianimi.
 Semineces gemitus, suspiriaque hausta querelis,
 Quot vinctus clauso deuorat ore dolor!
 Nec poris est vllò luctus vim frangere fieri.
 Difficile est mediâ morte tenere modum.
 Miror adhuc hunc stare gradu, nec ijsse sub orcum
 Conscia periuri dum redit vmbra probri.
 Dixerat, & tanquam moriens collabatur Agar:
 Quemque gemit, nato concolor ipsa suo est.
 Vix tandem tenues vires vt anhela recepit,
 Hæc iterum trunco murmure verba refert.
 Huccine spes vteri pulchrum maturuit olim
 In florem, ah! fructu cogar vt orba mori?
 Nec pudet expelli me, cui pudor integer, illo
 Quo mihi pacta fides, & data dextra, toro?
 Vir quoties dixit: mea spes tu Gnate nepotes
 Mille seres, addes & mihi mille nurus.
 Nunc erat alba rudi lanugo serperet æuo,
 Implererque nouo flore iuuenta virum.
 Iamque spei felix præludere cœperat ætas,
 Cui viret in plenis succida vena toris.
 At intempesto iam funere decumbendum.
 Sic cadit immiti rapta iuuenta manu.
 Sic memini seris violaria tacta pruinis
 Verè mori, & carpi præcoce falce rosas.
 Quid pomum viduas florentibus Aeole ramis:
 Inque rudi pomi pignore poma metis?
 Quam cadit ah sors ista meis præpostera votis!
 Quæ rota dextra sterit, quam mihi læua cadit!
 Ah! miseram miser ipse præis iam morte parentem
 Quam decuit serâ te nece gnate sequi!
 Aut si quæ niveis melior spes hæret in alis:
 Si mala multa tuli, te duce plura feram,

B v

Infelix

Infelix hoc prole parens quæ nescia gaudî
 Quod ferat è partu, iussa dolore mori est !
 Sic lamenta trahit, fractâ sic voce querelas,
 Visa parens, Gnato cum moriente, mori.

ELEGIA XII.

1. *Incusat Abrahami leuitatem.*
2. *Narrat quomodo Angelus sibi olim persuaserit reditum.*
3. *Angelo imputat suas calamitates.*
4. *Optat semel morte vnâ defungi inter tot mortis causas.*

Sic Hebron, (a) patriosque focos eiuro, vel aras,
 Orba peregrinâ puluis vt abdar humo ?
 Aut vagor incertis, ceu cerua miserrîma, campis,
 Cerua Palæstinis obuia præda feris ?
 Nec bene quas nouit, premet ah ! miser aduena rupes ;
 Bersabeas rupes, Abrabiumue solum,
 Ergone adopto, nouis & do pia nomina sacris,
 Vt pietas sanctam fallat iniqua fidem ?
 Impia si pietas castos eludit alumnos ;
 Eccubi cura fides ? eccubi certa salus ?
 Mæsta sed in longas vbi verba retexo querelas,
 Opprimat inuisus lumina fessa sopor.
 Excipit ergo latus, somno vel mollior ipso,
 Apta toris, picto quæ viret herba solo.
 Hæc inter variâ dum ludit imagine Morpheus,
 Meque tenet miris discolor vmbra modis :
 Aliger interpretæ diuûm spem detulit astris.
 Sed nisi spem, cœcum spe duce signat iter.
 Ille mihi dixit, claraque refulsit in aurâ :
 Curre redux : redutem præmia certa manent.
 Vt quid enim malè fallis heram ? quid pignora Diuum
 Temnis, & incerto limite vota trahis ?